



ZVON

LISTOPAD / NOVEMBER

2019

časopis krajanské rodiny v New Yorku

www.zvon.info



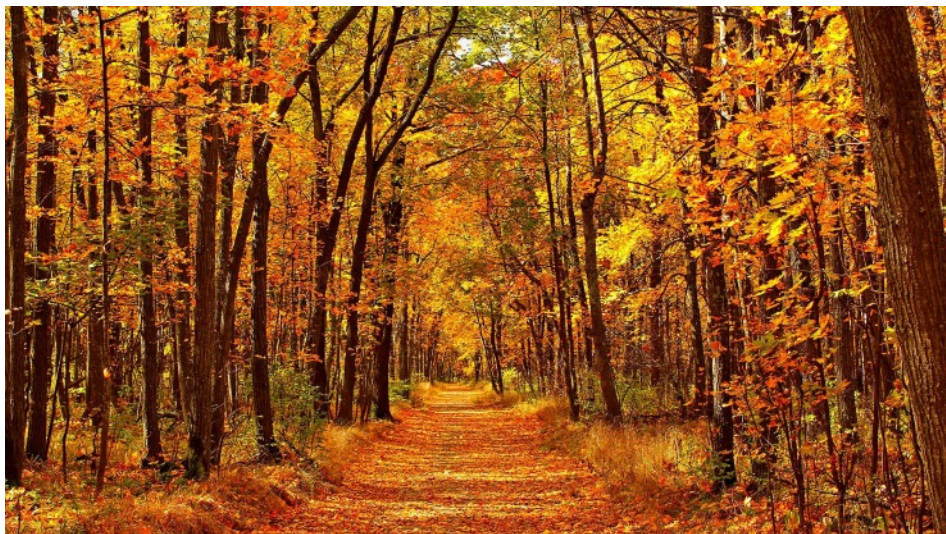
NÁDHERNÉ PODZIMNÍ SLUNCE visí nízko nad hlavou. Stromy tiše šumí a listí, které mění svou barvu se lehce snáší na chodník, po kterém kráčím. V dálce slyším výskot dětí, kterým právě skončila škola a oni čekají na své rodiče, aby je vyzvedli a možná, že jim po cestě budou vyprávět, jak se jim dnes ve škole dařilo, či nedařilo. Co udělala ta, či ona kamarádka nebo kamarád... Před domy vyrůstají prapodivné a někdy až hrůzostrašné figuríny napovídající, že se blíží Halloween. Je krásný podzimní den a tak člověk nemůže nežasnout nad Boží štědrostí a fantasií, kterou tak moudře vložil do přírody..., jenom se ptám, je to vůbec možné, ta Boží nádhera?

Ten samý den. Téměř ta samá cesta. Ty samé zvuky zpovzdálí. Stejně nádherné slunce nad obzorem. A přece v srdci místo úžasu, neskutečný žal. Minulý týden mu zemřela manželka. Byli spolu teprve jeden rok a plánovali rodinu. Lékaři ji našli před třemi měsíci rakovinu. Nic se nedalo dělat...

Ten samý den. Ta samá nekonečná láska. Bůh vidí mne, šťastného a plného vděku. Vidí také toho muže, který teď nemůže ani pozvednout hlavu pod tíhou žalu. Proč? Nevím, jenom věřím, že Jeho láska je silnější než smrt. Jeho moudrost nás všechny přivede nakonec na místo, kde budeme společně dohromady šťastní...

*ve Forest Hills
21. října 2019
Váš Fr. Antonín*

Přeji příjemnou
a ničím nerušenou četbu.



Cirkevní otcovia

Tertulián

MV

V dnešnom príspevku si predstavíme po Origenovi ďalšieho významného a zároveň kontroverzného ranokresťanského teológa Tertuliána. Tiež sa zaraďuje medzi cirkevných otcov, napriek tomu, že nespĺňa kritériá na cirkevných otcov čo sa týka pravovernosti. Tertuliánov život a dielo totiž možno rozdeliť na pravoverné-katolícke obdobie a potom obdobie kedy odpadol od pravej viery a pridol sa k sekte. Vďaka významnosti jeho diela počas pravoverného obdobia, ale aj neskôr hoci ako heretika (čiže bludára. Keďže veľa písal, mnohé jeho úvahy alebo historické postrehy sú pomerne významné.

Tertulián sa narodil okolo roku 155 v Kartágu, vtedajšej významnej Rímskej provincii na severe Afriky (dnešný Tunis). Bol afrického pôvodu, etnický berber, jeho otec bol dôstojník v Rímskej armáde. Narodil sa v pohanskej rodine a dostal kvalitné vzdelanie, študoval aj v samotnom Ríme. S najväčšou pravdepodobnosťou bol vyštudovaný právnik. K jeho obráteniu na kresťanskú vieru došlo okolo roku 197. Tertulián bol energický a emotívny človek a čoskoro po svojom obrátení začal vo svojich spisoch zapálene brániť kresťanstvo. Bol prvý z významných teológov, ktorý napísal veľkú časť svojich spisov v latinčine (gréčtina bola vtedy ešte stále hlavný svetový jazyk v akademickej sfére).

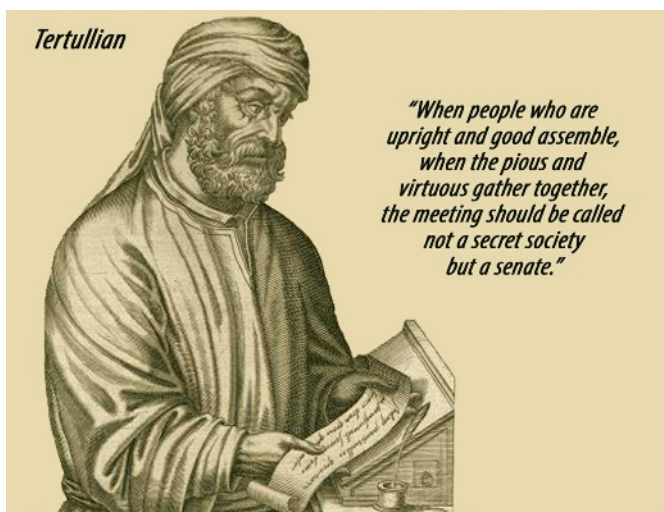
Vo svojich spisoch Tertulián použil ako prvý slovo Trojica (Trinitas). Za zmienku tiež stojí jeho opis praxe pokánia (spovede) v rannej Cirkvi, ktorý je z dnešného pohľadu veľmi cenný. Totiž z logických príčin bola Cirkev vo svojich začiatkoch Cirkvou konvertitov – obrátených, prevažne dospelých. Kresťanov, ktorí vyrástli v kresťanských rodinách od detstva bola menšina. Od pokrstených dospelých sa očávalo (a stále očakáva), že biele rúcho, ktoré dostali pri krste ako symbol nevinnosti (krstom sa odpúšťajú všetky hriechy) si zachovajú až do smrti a privedú neporušené pred Boží súd. Sme ale hriešny ľudia a sám Pán po svojom zmŕtvychvstaní dal apoštolom a ich nástupcom moc odpúšťať hriechy - "Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás." Keď to povedal, dýchol na nich a hovoril im: "Prijmite

Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu ich zadržíte, budú zadržané." (porov. Jn 20, 21-23). Ľahké hriechy stačí oľutovať a odpúšťať sa prijatím Eucharistie, ale ťažké čiže smrteľné hriechy, za ktoré je trestom večné zatratenie v pekle je možné odpustiť len skrze túto moc, ktorú odovzdal Pán apoštolom a teda Cirkvi. Teda už od počiatku Cirkvi existovala prax sviatosti zmierenia - vyznania a odpustenia hriechov.

Tertulián hovorí o druhom a po krste aj poslednom „záchrannom kolese“ – spovedi, ktorou človek môže dosiahnuť odpustenie ťažkého hriechu po dlhom období pokánia a ľútosti, ktoré zahŕňalo nosenie odevu z vrecoviny a sypanie si popola na hlavu – tradičné formy kajúcnosti, ktoré poznáme aj zo Starého zákona a praxe židov. Dnešná forma spovede je oproti tomu zjednodušená a hlavne kratšia, záhrňa ale aj aspekt duchovného vedenia, ktoré ľudia začali v hojnej miere vyhľadávať u kňazov spočiatku v kláštorných spoločenstvách. Teda okrem samotného odpustenia hriechov je tam aj možnosť duchovnej rady a usmernenia ako má človek na seba pracovať.

Niekedy okolo roku 210 však Tertulián opustil katolícku Cirkev a pridol sa najprv k montanistom a neskôr si založil v Kartágu sám vlastnú sektu. S rovnakým zápalom začal potom Cirkev kritizovať. Montanisti bolo heretické učenie, ktoré zdôrazňovalo nové proroctvá (niečo na štýl dnešných charizmatikov, v Amerike známych ako „Pentecostals“), prísnu morálku a popieralo katolícke učenie vo viacerých bodoch. Napríklad odmietali odpustenie hriechov po krste alebo druhé manželstvo po smrti jedného z manželov.

Tertulián zomrel okolo roku 240 v Kartágu. Nakoľko odpadol od pravej viery nie je uctievaný ako svätý na Západe (v Katolíckej cirkvi) ani na Východe (v Pravoslávnej cirkvi). Jeho dielo je však napriek tomu významné a má hodnotu, ktorú treba oceniť.



"When people who are upright and good assemble, when the pious and virtuous gather together, the meeting should be called not a secret society but a senate."

Sametová revoluce

30 let

V měsíci listopadu si připomeneme jedno úžasné výročí. 30 let od svržení totalitního komunistického režimu, který decimoval po desítky let naši krásnou zem. Mám na to stále krásné vzpomínky a nic se na tom ani nezmění, i když se dozvídám z různých zdrojů a komentářů, že to vlastně nebyla „Sametová revoluce“, jak ji stále jmenujeme, ale domluvené „střídání režimu“, nebo ještě něco horšího. Ti, kteří stáli tehdy na prvních místech, aby vše změnili k lepšímu, prý nebyli opravdoví hrdinové, ale jenom loutky, které to nedej Bože, dělaly ve spolupráci s komunisty. Pro mě budou vždy hrdinové Václav Havel, Václav Malý, kardinál Tomášek a dalších tisíce nejmenovaných hrdinů, kteří organizovali občanská fóra a bez prolití krve připravovali nový demokratický a spravedlivější systém.

Ano, začalo to svatořečením blahoslavené Anežky České. Její kanonizace v Římě se zúčastnilo tisíce lidí, kteří přijeli z Československa a také mnoho českých emigrantů ze zahraničí. Svatořečení se konalo v bazilice sv. Petra 12. listopadu. Jako bohoslovci jsme tehdy s celým seminářem a profesory přiletěli letadlem do Říma a byli svědky tohoto zázraku, který nastartoval Sametovou revoluci. Ani nevím, kdo vlastně zaplatil letadlo a ubytování v Římě. Já jsem byl ubytován u rodiny z hnutí Saint'Egidio. Toto hnutí se stará o bezdomovce a emigranty v Itálii a dalších zemích.

Po návratu jsme už byli v proudu událostí. Velice mně utkvěla v paměti mše svatá v katedrále sv. Víta v Praze. Sešli jsme se tam, abychom poděkovali za svatořečení Anežky České. Po mši svaté lidé odešli na celonárodní demonstraci na Letenskou pláň. Já jsem se svým přítelem Jiřím nešel. Procházeli jsme se Prahou a dýchali atmosféru a náladu znovunabývané svobody.

Ještě několik dní a bouřlivých demonstrací v Litoměřicích. Několik setkání a diskusí s komunisty v různých institucích, či národních závodů (přiznám se, že jsem měl strach). Dílčím výsledkem byla volba nového prezidenta a vláda bez komunistů. Asi mně dáte za pravdu, že nejvíce získaly svobodu církev. A proto také jako člen katolické církve budu vždy

rád vzpomínat na tyto začátky bez církevních tajemníků, bez kontroly nad činností církve. Bez pronásledování kněží a ničení řeholních společenství, ničení chrámů. Tím ničením chrámů myslím spíše ničení lidských chrámů, charakteru lidí a jejich myšlení...

Ted' si však položme otázku. Jak je možné, že po třiceti letech svobody a budování demokratického režimu, existují lidé, kteří vzpomínají na totalitu jako na lepší společnost? Jak je možné, že mladí lidé můžou koketovat s komunistickou utopií? Snad pokud jsem nechodil vážně do kostela, nestaral se o pronásledování druhých, kteří nesouhlasili s režimem, nejezdil jsem do zahraničí do imperialistického světa, měl jsem svůj „hrnec masa a chleba do sytosti“ (Ex 16, 3). Potom asi byl ten totalitní režim lepší... Tak můžeme použít paralelu na povzdech jedné prosté ženy, která chválila Hitlera, protože za něho nám tu postavili pořádnou cestu a všude byl pořádek...

Chci však skončit optimisticky. Děkuji Bohu za svobodnou zem. Děkuji Bohu za příležitost budovat lepší společnost. Děkuji Bohu za to, že nám vždy prostřednictvím bible ukazuje cestu k lepší budoucnosti. Například sv. Pavel nás bude vždy povzbuzovat těmito slovy.

Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přímluvy, díkůvzdání za všechny lidi, za vládce a za všechny, kteří mají v rukou moc, abychom mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti. (Tím 2, 1-2)

Ještě jednu poznámku bych rád uvedl na závěr. Je na nás starších abychom uměli srozumitelně vysvětlit mladším, v čem byl totalitní komunistický režim záludný a nehumánní. Jak rafinovaně mnohdy pod rouškou ochrany a svobody stavěl zdi, ostnaté dráty. Ekonomicky ničil to, co mohlo znovu vzkvétat po druhé světové válce. Jasným příkladem je třeba rozvoj Německa po válce, které bylo totálně zdecimované. Jedna část se připojila k budování socialismu a druhá část k svobodnému světu. Dodnes, třicet let po stržení berlínské zdi, musí západní část Německa dotovat a podporovat tu část východní.

Svatá Anežko Česká, děkuji ti, že jsem se dožil svobodné země. Prosím tě, drž nad námi svou ochranou ruku a spolu se všemi národními patrony pros za nás Boha o pokoj a novou vůli hlásat evangelium těm, které, my křesťané potkáme. V Česku, na Slovensku, v USA, nebo...

Prosím Vás, ať budete kdekoliv na výročí svatořečení 12. listopadu a potom 17. listopadu na výročí Sametové revoluce, zajděte do kostela, pomodlete se za ty, kteří tehdy statečně hájili svobodu a oslavte to třeba slavnostním rodinným obědem a sklenkou dobrého nápoje.

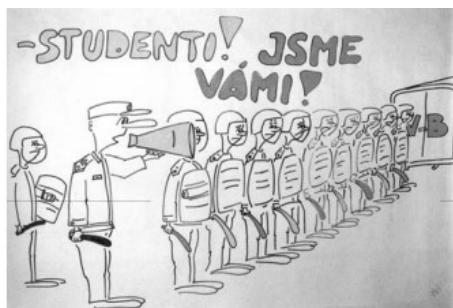
Váš Fr. Antonín

Před 30 lety začaly z Československa proudit tisíce poutníků do Říma, kde 12. listopadu 1989 prohlásil papež Jan Pavel II. Anežku Přemyslovnu za svatou. V rámci svatořečení Anežky České dal kněz Tomáš Halík odkazu světice i jiný, společensko-politický rozměr, během strhujících oslav zmínil staré proroctví, „*tehdy, až bude Anežka svatořečena, bude v Čechách konečně dobře*“.



Účastníci svatořečení Bl. Anežky České se zdraví s papežem dnes už svatým Janem Pavlem II.

Studentský humor - listopad 1989



Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

Zvláště 1. až 8. listopadu a potom po celý měsíc budu při mších svatých vzpomínat a modlit se za naše zemřelé. Seznam zemřelých, které chcete při mších svatých vzpomenout pošlete na adresu:

Rev. Antonín Kocurek 11006 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375

A View from the Pew

Deacon Greg Kandra

What makes these new Protestant churches more attractive than traditional Roman Catholic churches?



There's been a lot of discussion online about whether or not the Catholic Church should ordain married men to serve as priests in the Amazon. But I think it might be prudent to look at what is happening in that region, and how religious practice there has shifted over the last 50 years or so.

I found this overview on a blog at the Center for Latin American Studies at the University of Pittsburgh. It looks at some research over the last several years and I think it gives a useful context to what is now unfolding in Rome: For the last five decades, there have been two phenomena taking place: adherents leaving the Catholic faith, and many people joining Protestant congregations, especially Pentecostal and Neo-Pentecostal churches. To understand the reasons for this trend more concretely, we will look at the case of Brazil, a largely Catholic country that is progressively becoming more Protestant in some regions.

First, we need to understand one side of the coin: the mass exodus of people from the Catholic Church. When the Portuguese colonized and began to rule what is now Brazil in the 1500s, the Catholic Church supported conversion of natives there, but the conversion was only marginal. In other words, people started attending mass and learning how to read scripture, but were not compelled to give up other beliefs. Over centuries this lack of full conversion and adherence to Catholicism developed a kind of cultural religion, rather than personal faith. So, many Brazilians in the first two thirds of the 20th Century attended church and said their prayers, but did so out of social obligation, many times with pressure from parents. What we are seeing is that since the 1970s, more and more Brazilians are no longer going through the motions of Catholicism for various reasons, and so a drop in attendance has taken place in

many regions (“Religion in Latin America”, 2014). At the same time, Protestantism has slowly taken root since the early 1900s, when the first Presbyterian and Methodist (“Reformed”) missionaries from the United States came to spread their denomination of Christianity. Although slow, the planting of these churches developed another option for Brazilians interested in faith.

This would give a base to the Pentecostal and Neo-Pentecostal movements that have exploded in popularity especially since the 1970s. These two denominations of Protestant Christianity emphasize the spiritual gifts of speaking in tongues, healing, and prophecy given to believers, among other characteristics. Not only that, they emphasize an individual relationship with God, and many are known for preaching the “Prosperity Gospel”, the idea that following God will lead to economic improvement. These trends can be clearly seen in Pentecostal denominations like Assembleia de Deus (Assembly of God) and Neo-Pentecostal churches such as the “Igreja Universal do Reino de Deus” (Universal Church of the Kingdom of God). There are denominational differences between Pentecostalism and Neo-Pentecostalism, but their basic format and beliefs are very similar, and will be used interchangeably for this specific context.

So with the second change, many former Catholics are attending these newer churches. As of 2010, only 65 percent of Brazilians practice Roman Catholicism compared 92 percent in 1970, with 22 percent now practicing a Protestant denomination, up from 5 percent in 1970 (Pew Research Center, 2013). In addition, Pew Research Center found that 54 percent of Brazilians who were raised Catholic now identify as Protestant (2014). What makes these new Protestant churches more attractive than traditional Roman Catholic churches? Here are some other factors that have been suggested based on both published scholarly sources and personal research : Pentecostalism/Neo-Pentecostalism has become much more “Latin Americanized” with regard to service structure, worship music, etc. Becoming a pastor in a Neo-Pentecostal church does not usually require formal seminary training and is much easier to join. Catholic priests must undergo much more official training, which has led to a shortage of native Brazilian priests and the use of foreigners from Europe or Spanish-speaking countries to fill vacancies. This can cause a disconnect between adherents and their priests. Pentecostalism emphasizes the emotional, healing aspects of faith, which align with many Brazilians’ personal beliefs and preferences. This is also seen in more emotional, participatory services for those attending. Pentecostal churches have many rehabilitation programs for drug addicts and garner followers through helping them and their families.

15. října - zdanění finančních náhrad poskytovaných v rámci majetkového vyrovnání státu s církvemi je protiústavní, rozhodl Ústavní soud v Brně.

17. října - the Holy Father met with a group of some 40 Amazon natives, between participants in the Synod for the Pan-Amazonian Region and in other initiatives being held in Rome these days, accompanied by His Excellency, Monsignor Roque Paloschi, Archbishop of Porto Velho, and by His Eminence, Cardinal Claudio Hummes

20. října - vatikánská zpravodajská agentura Fides představila ku příležitosti 93. světového dne misí statistiky dle ročenky katolické církve *Annuario Statisticum Ecclesiae* aktualizované k 31.12.2017. Celosvětově stoupl počet obyvatel (7.408.374.000) i katolíků (1.313.278.000), zatímco počet kněží klesá (414.582), na jednoho kněze připadá 3.168 katolíků. Stoupající tendenci má v posledních letech počet trvalých jáhnů (46.894), a to především Americe a Evropě, naopak počet řeholníků (51.535) a řeholnic (648.910) klesá.

21. října Německý prezident Frank-Walter Steinmeier udělil českému katolickému knězi a teologovi Tomáši Halíkovi státní vyznamenání, Kříž za zásluhy 1. třídy Záslužného řádu Spolkové republiky Německo. Halík vyznamenání převzal 21. října, přesně 41 let poté, co byl v německém Erfurtu tajně vysvěcen na kněze.

23. října - drazí věřící, my, biskupové Čech, Moravy a Slezska jsme dnes poprvé shromáždění k pracovnímu jednání na Svatém Hostýně, kde při společné modlitbě růžence myslíme také na vás a posíláme Vám pozdrav z pouti. Modlíme se také za naši vlast a celou Evropu. Při poledním Anděl Páně vzpomínáme, že původ této modlitby sahá do roku 1456, kdy se křesťané v Evropě cítili ohrožení. Tehdy papež Kalist III. nařídil polední zvonění, při kterém se všichni křesťané mají sjednotit v modlitbě. Křesťanská Evropa byla tehdy zachráněná. Evropa dnes není ohrožena nepřátelskými vojsky, ale vlačností víry nás křesťanů. Prožíváme Mimořádný misijní měsíc, který papež František vyhlásil, aby v nás znovu probudil misijního ducha. Dar víry jsme dostali k tomu, abychom mohli být užiteční. Tento poklad nesmíme skrývat či nechávat si jen pro sebe. Všichni pokřtění jsou také posláni vydávat svědectví o Boží lásce a Kristově vykoupení. Děkujeme všem, kdo přijmou naše povzbuzení ke křesťanskému svědectví a také na polední či večerní vyzvánění zvonů odpoví modlitbou Anděl Páně za Evropu. Každému z vás ze srdce žehnají vaši biskupové.

Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci listopadu: Greta Bunža 7. listopadu, Marek Polášek 10. listopadu, Mons. Peter Esterka, biskup 14. listopadu, Zoe Eva Gulasi 14. listopadu, Brendan Sikorjak 15. listopadu, Marcela Škrkoňová 18. listopadu, Josef Gulaši 21. listopadu, Marek Hnizda 27. listopadu, Barbora Valerio 27. listopadu, Jan Bartuněk 27. listopadu, Josef Brettl 27. listopadu, Jackie Broz 29. listopadu, Marcel Wartownik 29. listopadu, Mary Soyka 30. listopadu, Renata Kršková 30. listopadu.

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

v minulém období přispěli: Pat and Ed Babor, Greta Bunža, Frank and Rose Macek, Bohdan and Jirina Kowalyk.

úmysly mší svatých v listopadu 2019

datum	úmysl	dárce
1.listopadu	Za duše v očistci	
2.listopadu	Za duše v očistci	
3.listopadu	Za + Anna a Peter Koval	Pat a Ed Babor
4.listopadu	Za duše v očistci	
5.listopadu	Za duše v očistci	
6.listopadu	Za duše v očistci	
7.listopadu	Za duše v očistci	
8.listopadu	Za duše v očistci	
10.listopadu	Za manžela Franka a + rodiče Mimi a Járu Kohouta	Alena Kanka
13.listopadu	Za + Jiřího Smrčku a jeho bratra	Bož. a P. Smrčka
15.listopadu	Za + rodiče Klusáčkovy	B. a J. Kowalyk
17.listopadu	Za + Zdenka Nehybku	manž. Nehybkovi
21.listopadu	Za + Ludmilu Chalas Di Bona (10. výročí)	rodiče a sestra
24.listopadu	Za + JUDr. Bohumíra Bunžu	manželka s rodinou
28.listopadu	Za + Marii a Ed Babor, Sr.	Pat a Ed Babor
30.listopadu	Za Ivanku Kowalyk - Berger a celou rodinu	B. a J. Kowalyk

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info
Slovenská mše sv. každou neděli v 10.15 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu
(1st Ave a 66th St.) <http://www.luxnewyork.net>



Za celou krajanskou rodinu bych rád poděkoval paní Norice E. M. Krupka Janík za obětavou práci a pomoc v naší krajanské rodině v Astorii. Norika přišla do USA se svými rodiči v říjnu roku 1968. Tak jako mnozí z nás utíkala před totalitním režimem, který jako jeden z hlavních cílů měl boj proti náboženské svobodě. Její křest, první svatě přijímání a také biřmování proběhlo v tajnosti. Hned po příjezdu se celá rodina zapojila do náboženského života naší komunity v Astorii. Norika se stala lektorem v kostele. Pomáhala a pomáhá i nadále při organizování kulturních akcí pořádaných krajanskou rodinou. Ale také mimo kostel se velmi angažovala. Jako choreografka a učitelka tance se podílela na vystoupení souboru Limbora.

Norika vystudovala architekturu s diplomem “Magna Cum Laude”. Ve světě architektury získala několik ocenění. Pracovala na Manhattanu na mnohých komerčních a residenčních stavbách jako projektový vedoucí.

Spolu se svým synem Michelangelem, který se stal aktivním členem skautského hnutí a dosáhl “Eagel Scout”, pracovala na nečetných projektech tohoto hnutí, např. obnovování a zvelebování přírodních parků. Organizovala různé sbírky pro charitu, jídlo, oblečení atd. Také se podílela na organizování letních táborů. Je ještě mnoho krásných věcí, které Norika dělá k prospěchu naší krajanské rodiny, ale také k rozkvětu české a slovenské kultury v New Yorku a potažmo ve Spojených státech. Zvláště je to v oblasti folklorního tance. Jsme rádi, že ji máme uprostřed nás a že se můžeme scházet na našich pravidelných bohoslužbách v kostele v Astorii. Paní Norika byla nominována na Shining Star za naší krajanskou rodinu a toto ocenění převzala z rukou našeho brooklynského biskupa Nicholase DiMarzio v pátek 4. října 2019 při slavnostní večeři v Gargiulos restauraci v Brooklynu. Noriko, díky moc za pomoc a přátelství, ať Bůh žehná Tobě i celé Tvé rodině. *Fr. Antonín*